

קול דממה דקה

(1) ספר תהילים פרק יט

- (א) לְמִנְצַחַ מְזִמּוֹר לְדָוִד :
- (ב) הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֱ-ל וּמַעֲשֵׂה יְדָיו מְגִיד הַרְקִיעַ :
- (ג) יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אִמְר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יִחְוֶה דַעַת :
- (ד) אֵין אִמְר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם :
- (ה) בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבְקֶצֶה תִבְל מְלִיָּהֶם לְשִׁמְשׁ שֵׁם אֱהֵל בְּהֶם :
- (ו) וְהוּא כְּחֶתֶן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרַח :

(2) בראשית כב

- (א) וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵל-הַיִּם נָסָה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי :
- (ב) וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנֶךְ אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְבֶּתְךָ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ אֶל אֶרֶץ הַמְּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֵיךָ :
- (ג) וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֵל-הַיִּם :
- (ד) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק :

(3) ספר מלכים א פרק יח

- (לה) וַיֵּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב לַמְּזִבְחַ וְגַם אֶת הַתְּעֹלָה מִלֵּא מַיִם :
- (לו) וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֱלִיָּהוּ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר ד' אֵל-הַי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם יוֹדַע כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ וַיִּבְדְּבָרֶיךָ {וַיִּבְדְּבָרְךָ} עֲשִׂיתִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה :
- (לז) עֲנִי ד' עֲנִי וַיִּדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי אַתָּה ד' הָאֵל-הַיִּם וְאַתָּה הַסַּבֵּת אֶת לְבָבִם אַחֲרָיִת :
- (לח) וַתִּפֹּל אֲשֶׁדִי וַתֹּאכַל אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַעֲצִים וְאֶת הָאֲבָנִים וְאֶת הָעֶפְר וְאֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּתְּעֹלָה לַחֲכָה :

(4) ספר מלכים א פרק יט

- (יא) וַיֹּאמֶר צָא וְעַמְדָתְךָ בְּהַר לְפָנַי ד' וְהִנֵּה ד' עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֹזֶק מְפָרֵק הָרִים וּמִשְׁבַּר סִלְעִים לְפָנַי ד' לֹא בְרוּחַ ד' וְאַחֵר הָרוּחַ רָעַשׁ לֹא בְרָעַשׁ ד' :
- (יב) וְאַחֵר הָרָעַשׁ אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ ד' וְאַחֵר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דְּקָה :
- (יג) וַיְהִי כִשְׁמַע אֱלִיָּהוּ וַיִּלְט פָּנָיו בְּאֲדָרְתּוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמְּעָרָה וְהִנֵּה אֱלֹהֵי קוֹל וַיֹּאמֶר מַה לָּךְ פֹּה אֱלִיָּהוּ :

(5) ערפלי טוהר עמוד סב

עיקר השמיעה בקול ד' הוא מה שמקשיבים את כל התהלוכה של דרכי החיים לכל פרטיהם, אל הקיבוצים הכלליים לפי הבדליהם, ולכל יחיד לפי ערכו, מתוך החכמה הכללית העליונה, החיה ומחיה את כל ההווה. וכל מה שהפרטים נובעים מתוך החיים הרוחניים העליונים הכוללים, שהיא חכמת נשמת אל בעולם, בצורה יותר ברורה, האדם שומע ומאזין יותר בבירור את קול ד' הדובר אליו, מורוה ומצוהו ממש. אני ד' אלהיך מלמדך להועיל, מדריךך בדרך תלך.